

1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?

Vid sidan av det europeiska betalningsföreläggandet (förordning (EG) nr1896/2006 av den 12 december 2006) ger luxemburgsk lag möjlighet att snabbt driva in fordringar med hjälp av ett slags begäran om betalningsföreläggande (*ordonnance sur requête*) inför distriktsdomstolen (*tribunal d'arrondissement*) för fordringar över 10 000 euro. Förfarandet inför fredsdomare (*juge de paix*) för fordringar upp till 10 000 euro behandlas i samband med det europeiska småmålsförfarandet. Se ämnet: Småmål – Luxemburg.

1.1 Användningsområde

Det åligger den berörda personen att antingen inleda ett interimistiskt förfarande (*en référé*) eller ett förfarande för att begära ett betalningsföreläggande (*ordonnance de paiement*).

Ett förfarande för att erhålla ett beslut om interimistiska åtgärder avseende betalningsskyldighet (*référé-provision*) måste följas av en sakprövning, vilket kan göra att de förfaranden som sammantaget måste genomgå inte anses ekonomiska.

Förfarandena för att på begäran få till stånd en åtgärd (*provision sur requête*) i form av ett betalningsföreläggande (*ordonnance de paiement*) är i själva verket ett snabbare och mer ekonomiskt sätt att driva in fordringar.

Förfarandet som tillämpas varierar beroende på beloppet som ska drivas in.

1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?

Förfarandet för begäran om betalningsföreläggande (*ordonnance sur requête*) kan användas för att driva in penningfordringar som överstiger 10 000 euro (exklusive räntor och avgifter).

Detta förfarande kan bara tillämpas för gäldenärer som har hemvist i Luxemburg.

Förfarandet kan dessutom bara användas för penningfordringar som dokumenterats skriftligt. Det kan således inte användas för att till exempel få en snabb skadeståndsdöm.

1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?

Nej.

1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?

Frivillig.

1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?

Det europeiska betalningsföreläggandet.

1.2 Behörig myndighet

En fordringsägare som vill ansöka om betalningsföreläggande för ett belopp som överstiger 10 000 euro ska vända sig till ordföranden för den distriktsdomstol som är behörig med hänsyn till gäldenärens bosättningsort, såvida fordringsägaren inte kan åberopa en giltig behörighetsklausul. Det finns två distriktsdomstolar i Storhertigdömet Luxemburg, en i Luxemburg och en i Diekirch.

De vanliga behörighetsreglerna ska tillämpas.

1.3 Formella krav på ansökan

Ansökan om betalningsföreläggande (*ordonnance sur requête*) ska sändas till distriktsdomstolens kansli. För att vara giltig ska ansökan innehålla sökandens och svarandens efternamn, förnamn, yrke och hemvist eller bosättningsort, uppgifter om grunderna för fordran och det fordrade beloppet samt styrkande dokumentation.

1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?

Det finns inget standardformulär.

1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?

Det är inte nödvändigt att vända sig till advokat för att lämna in en ansökan om betalningsföreläggande.

1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?

Fordringsägaren måste ange sitt yrkande (det fordrade beloppet) och grunderna för sin fordran (varför gäldenären är skyldig det angivna beloppet). Denna redogörelse kan vara kortfattad, men en motivering måste finnas med. Hur utförliga förklaringarna måste vara beror i praktiken på hur komplicerat ärendet är – om dokumentationen är självförklarande kan redogörelsen hållas kort.

1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?

Fordringsägaren måste komplettera ansökan med dokumentation, och det är i huvudsak på grundval av denna dokumentation som domstolen bedömer om ansökan ska godkännas eller inte.

Endast dokumentation kan åberopas. Fordringsägaren kan i detta skede av förfarandet inte försöka styrka att fordringen är välgrundad på annat sätt, till exempel genom att kalla vittnen.

1.4 Avvisning

Domstolen avslår ansökan om den finner att det inte är tillräckligt styrkt att det finns en fordran.

Avslaget ska – liksom alla domstolsbeslut – motiveras.

1.5 Överklagande

Ett beslut om avslag kan inte överklagas. Detta hindrar dock inte fordringsägaren från att väcka talan på annat sätt, inför en domstol som prövar ärendet i sak eller enligt ett interimistiskt förfarande.

1.6 Bestridande

Gäldenären har 15 dagar på sig att bestrida en ansökan om betalningsföreläggande.

Bestridandet ska ske skriftligt till domstolens kansli av den bestridande parten eller dennes ombud. Handlingen ska minst innehålla en sammanfattning av grunderna för bestridandet och dokumentation till stöd för bestridandet ska bifogas.

Justitiesekreteraren för in bestridandet i domstolens register. Ett mottagningsbevis utfärdas till den bestridande parten och den som ansökt om betalningsföreläggande meddelas.

Även om tidsfristen för bestridande är 15 dagar kvarstår möjligheten att göra invändningar så länge som fordringsägaren inte har ansökt om exekutionstitel. Eftersom det är ovanligt att en fordringsägare ansöker om exekutionstitel omedelbart efter att de 15 dagarna har gått, har gäldenären ofta mer tid på sig än som föreskrivs i lagen, dock utan att rätten att bestrida är garanterad, som under de första 15 dagarna.

1.7 Effekten av ett bestridande

Ett bestridande från gäldenären bromsar upp förfarandet, vilket innebär att det inte längre är möjligt att få en exekutionstitel utfärdad omedelbart.

Delgivningen har dock fortsatt vissa verkningar. Exempelvis fortsätter ränta att löpa från och med den dag då ansökan om betalningsföreläggande delgavs gäldenären.

Domstolen granskar bestridandet. Om det visar sig välgrundat, meddelar domstolen ett motiverat beslut om att det tidigare beslutet är ogiltigt. Om bestridandet endast är välgrundat till en viss del, meddelar domstolen beslut med avseende på den del av fordran som befunnits berättigad. Om bestridandet avslås, fattar domstolen beslut om att gäldenären måste betala.

Det är viktigt att vara medveten om att domstolen inom ramen för detta förfarande kan fatta beslut utan att ha hört parterna. Domstolen kan ålägga parterna att inställa sig, men offentliga förhandlingar är inte obligatoriska.

1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid

Om gäldenären inte bestrider ansökan inom 15 dagar från delgivningen, kan fordringsägaren ansöka om att domstolen utfärdar en exekutionstitel.

1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?

Fordringsägaren eller dennes ombud lämnar in en skriftlig ansökan till domstolens kansli som diarieför den.

1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

Om betalningsföreläggandet har delgivits gäldenären direkt, ska exekutionstiteln ha samma verkningar som ett beslut som meddelats i båda parternas närvaro och kan enbart bestridas inom 15 dagar från delgivningen. Om det emellertid inte varit möjligt att delge gäldenären det villkorade beslutet (*ordonnance conditionnelle*) direkt, ska exekutionstiteln ha samma verkningar som en tredsakod (*ordonnance par défaut*) och kan bestridas inom åtta dagar.

Länkar

<http://www.legilux.lu/>; <https://justice.public.lu/fr.html>

Senaste uppdatering: 09/01/2020

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.